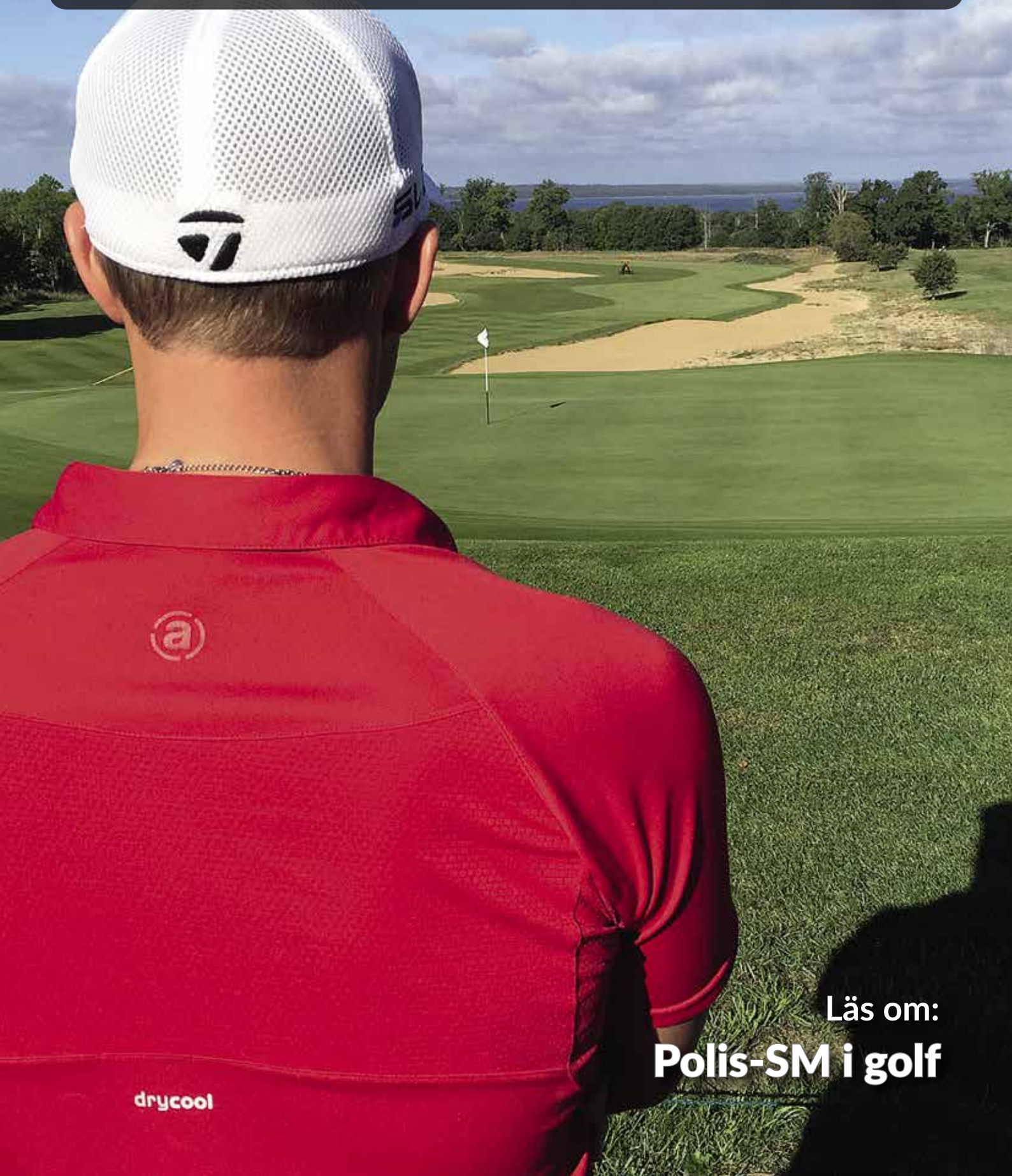

SKÅNEPOLISEN

SPORT & FRITID

www.skanepolisen.se

nummer 3 - 2016

Läs om:
Polis-SM i golf

Ledare

Sommaren är inte över!

Postadress:

Skånepolisens Sport & Fritid
205 90 MALMÖ

Ansvarig utgivare:

Stefan Sintéus

Chefredaktör/

Redaktionssekreterare:

Lars Mahler, Malmö

E-post: redaktion@skanepolisen.se

www.skanepolisen.se

Adressändringar/

utebliven tidning:

Magnus Cederlund

E-post: info@skanepolisen.se

Materialstopp till redaktion och utgivningsplan 2016:

Nr	Materialstopp	Utgivn.
1	9 mars	v 15
2	18 maj	v 25
3	24 augusti	v 39
4	16 november	v 51

Artikelförfattare ansvarar själva för sina artiklars innehåll. Bilder ska vara godkända för publicering i tryck och på webben.

Omslagsfoto:

Spelaren mot banan, från Polis-SM i golf 2016

Foto: Christian

Layout:

Mediahuset i Göteborg AB, avd. syd

Tryck:

Exakta Print, Malmö
www.exakta.se

Distribueras som post- & webbtidning:

ISSN 2001-8355 (Print)

ISSN 2001-8363 (Online)

Tidning av och för alla idrottande och motionerande polisanställda i Skåne samt anhöriga till dessa.

Det vill jag i alla fall tro även om det regnat betänkligt vissa dagar. Dock påstår meteorologerna att det fortfarande är sommar och då litar vi på det.

Vi hade styrelsemöte förra veckan och där diskuterade vi olika satsningar under hösten. Fortfarande ska vi ha fokus på att representera vid tävlingar av olika slag och där vi mer än gärna bidrar med medel om det behövs. Motprestationen är text och högupplösta bilder från eventen så vi alla kan ta del av hur det gått. Därför är det viktigt att så många polisanställda som möjligt är medlemmar i vår förening. Så gamla och nya medlemmar; tala gott om föreningen och se till att intresserade besöker vår hemsida på Intrapolis <https://intrapolis.polisen.se/min-anstallning/foreningar/syds-foreningar/mpgi/>

Styrelsen har noterat att en gammal trotjänare är i färd med att gå i pension och på heltid framöver kanske kommer

att ägna sig åt sin favoritsport boule. Ni får gissa namnet själva och fråga gärna hur det gick när han utmanade undertecknad i en boulematch i våras (Jan Ohlin). Därför utmanar vi i styrelsen föreningens boulelag på en match under hösten. Vi är laddade och kommer att bjuda till med korv med fördolt syfte att boulelaget ska föräta sig och därmed inte kunna precisionskasta sina klot. Vi återkommer med resultatet i nästa tidning om inte de större tidningarna redan rapporterat från detta event...

Vi önskar alla våra medlemmar en skön höst och hoppas att vi får till bra höstaktiviteter i våra olika verksamheter. Och du; tillse nu att dina polisanställda kamrater är med i vår förening.

Styrelsen i MPGI genom

Stefan Sintéus

Ordförande MPGI

www.fotolia.se

Innehåll

Ledare	1	Boktipset	11
MPGIs sektionsledare.....	2	Rapport från boulesektionen	12
Mahler begär ordet	3	Polisens Musikkår Region Syd	14
Östen (med rösten) Warnerbring	4	KM i triathlon 2016	17
Uffe tackade för sig.....	6	Malmö Polismäns Pensionärssällskap på utflykt..	18
MPGI-Tourens KM 2016	7	Årets Polis-SM i golf	20
SM i Innebandy 2015.....	8	Finn fem fel.....	24
Göteborgsvarvet 2016.....	9		
Ny skånsk deckarförfattare	10		

MPGIs sektionsledare:

Vill ni som sektion finnas med på denna sidan med namn och kontaktuppgifter skickar ni ett mail till redaktion@skanepolisen.se med dessa uppgifterna.

Handbollssektionen herr

Sektionsansvarig
Lars Kyd Larsson
Tel. 010-561 89 70
lars-i.larsson@malmo.se

Cykel-, motions- & friidrottssektionen

Sektionsansvarig
Anders Larsson
Tel. 010-561 50 89
anders-v.larsson@polisen.se

Golfsektionen

Ordförande
Göran Holmgren
Tel. 010-561 45 57
Mobil 0733-48 38 43
goran.holmgren@polisen.se

Boulesektionen

Ordförande
Jan Ohlin
Tel. 010-561 55 78
jan.ohlin@polisen.se

Fotbollssektionen dam:

Sektionsansvarig
Anna Palmblad
anna.palmblad@polisen.se

Innebandy:

Sektionsansvarig
Patrik Lundström

Bowling: (vilande)

Sektionsansvarig
Thomas Stenbeck
thosten@globalnet.net

Fotbollssektionen herr POMA:

Sektionsansvarig
Andreas Persson
Mobil 0733-75 11 97
andype@mail.com

Kraftsportssektionen:

Sektionsansvarig
Jarl Hansson
Mobil: 0733-483915
jarl.hansson@polisen.se

Mahler begär ordet

"Den kan vara bra att ha"

Jag undrar hur många gånger jag sagt detta till mig själv när jag står med en träregelstump 45x70 mm på knappt en halv meter eller när jag håller i något annat som "kan vara bra att ha". Det är inte alltid så lätt att konstatera att "nu har den legat där så länge utan att jag har haft nytta av den så nu slänger jag den". Då är det mycket lättare att säga till frugan att hon skall slänga den servis som stått oanvänd i skåpet under en längre tid, men som tydligen även den kan vara "bra att ha". Förmodligen när jag väl behöver en 45x70 regel är den ändå för kort eller så vet jag inte var jag har den och då blir det ändå till att handla nytt.

Det är väl ungefär där vi är i livet just nu. Vi har väldigt mycket som är "bra att ha" känns det som. Från ungarna får man inte mycket hjälp. De är vuxna och lever sina egna liv och är så där måttligt roade av att bli pådyvlade arvegods och annat som vi har samlat till dem och som idag ligger drygt 25 år fel i tiden. Samtidigt börjar den äldre generationen att falla ifrån med allt vad det innebär av möbler och annat som måste tas om hand. Det är nog hög tid att omvärdera uttrycket "bra att ha" till istället "bra att ha för någon annan". Tack och lov finns det organisationer som tar hand om överblivet och ser till att det antingen gratis eller till en rimlig peng hamnar hos människor som förhoppningsvis har större nytta av det än vi. Frugan och jag har tummat på att vi denna hösten kommer att genomföra en större utrensning. Det kommer att bli strid på kniven i en del fall men vi får väl se. Jag gör mig i alla fall inte av med min gamla Yashica 6x6 lådkamera från tidigt 60-tal som jag tog 2 rullar på barnen med i slutet av 80-talet. Där går gränsen.

Något som däremot kan vara bra att

www.fotolia.se

ha är semester. I skrivande stund har jag semester och försöker nu komma ikapp med all den målning som gärna skulle varit gjord i somras men som på något underligt sätt alltid eller ofta blir uppskjutet. Jag har fortfarande mer än en vecka kvar och mycket goda förhoppningar om att hinna bli klar med utomhusmålningen innan kylan, hösten och så småningom även vintern närmar sig. Kanske lite tidigt att börja prata vinter än, när nu sommaren knappt har lämnat oss. För egen del skall det hinnas med ytterligare ett antal golfrundor och på jobbet blåser förändringens vindar med nya arbetsgrupper och nytt arbetstidsschema som skall sjösättas i början av oktober.

Hur har din semester varit? Hann du med det du skulle? Blev äntligen drömresan eller någon annan händelse av som du sett fram emot? Dela med dig. Kanske inte enbart för att vi skall få glädjen att dela din upplevelse utan även för att få lite tips och idéer som kan vara användbara när man själv planerar en liknande händelse. Litet som stort så är du välkommen med din be-

rättelse och dina bilder till adressen: redaktion@skanepolisens.se

På tal om att hinna med. Jag hann med. Förvisso spände jag inte bågen speciellt hårt. Inför semestern hade jag som målsättning att få bort min ljusslinga som satt kvar i busken framför huset sedan i vintras, varför jag startade en projektgrupp med mig själv som enda deltagare. Efter målbeskrivning och åtgärdsplan inklusive förväntad tidsåtgång genomförde jag uppgiften en tidig julimorgon. Allt flöt enligt planen. Målet nåddes. Jag är nöjd och frugan är imponerad och slingan ligger nu på en hylla i garaget. Uppföljning och utvärdering är inte gjord än. Däremot känner jag en viss oro att jag delade på slingan och transformatorn och frågan är var transformatorn blev av. När vi hörs nästa gång är det jul och innan dess har jag förhoppningsvis fått ihop delarna igen.

Jag önskar dig en härlig höst och trevlig läsning med årets tredje nummer av Skånepolisens Sport och Fritid.

Lars Mahler

Chefred. & redaktionssekr.

Östen (med rösten) Warnerbring, vad hade han med polisen att göra...?

Jo, det skall jag berätta!

Jag har i tidigare anekdoter beklagat mej över den meningslösa tortyr att placera hungriga nyutbildade poliser i Davidshalls port. Sitta och glo in i en gråputsad vägg.

Somliga kursare flydde till Stockholm och en ordnade kommissarie Henry Holsts dotter, nämligen Bosse Strömberg. Han blev hembjuden till kommissarien på kalops.

Bosse, var kanske förälskad, men framförde till efterrätten att han gärna ville till Limhamns arbetsgrupp. Och vips slapp han porten och berättade gärna hur utomförträffligt han trivdes där. Jag sökte den formella vägen och fick ett sommarvikariat i idyllen Limhamn.

Det kunde ha börjat bättre...

Min första dag på Limhamns polisstation, klev jag glad i hågen in genom dörren, till det pampiga huset vid torget. Om jag minns rätt var det Ragnvald "Bullret", Sven "Tuda" Tornberg och Gunnar Dahl som jag möttes av och som uppträdde nervöst, när jag kom in på stationen. Någon slängde ur sig frågan om jag inte lärt mig vissla. Jo, det kan jag uppgav jag förundrat. Vad jag

inte visste var att de spelade poängpo-ker med sista stick och de ville inte att chefer eller besökare skulle få vetskap om detta. Visslandet, från en inkommande person, var signalen att man var en edsvuren.

Min första bot

Några dagar senare hade jag skrivit en ordningsbot med gärningsbeskrivningen för att den bötfälld körte bil med slitna däck enligt följande: Däcken hade ett profitdjup inte överstigande 1 millimeter. Speciellt Håkan Swerre och Allan (Kämpe) Jönsson skrattade.

Östens fader Otto

Gunnar Dahl var en underbar berättare. Han tyckte nog synd om mej och berättade om när han tjänstgjorde på MFF-AIK-matchen på Gamla idrottsplatsen i slutet på 40-talet, tillsammans med Östen Warnerbrings far – Otto Andersson (familjen bytte efternamn till Warnerbring 1945). Otto var en slarver och bommade ofta cigaretter och pengar av kollegor.

Gunnar och Otto stod vid ena målet och regnet föll ymnigt över den fulltliga publiken. För att spara pengar hade Otto tagit ett par skor som var bruna, som han sedan kletat svart skokräm på. Gunnar skämdes lite när kollegans skor så smått blev tvåfärgade.

En boll slank utanför MFF:s mål och hamnade invid Otto. Målvakten Helge "Gripen" Bengtsson ville ha bollen. Otto ville visa att han minsann också spelat fotboll. Den glade gamängen smällde på för kung och fosterland, vilket resulterade i att skon seglade i väg och avslöjade att Otto hade röda strumpor!

Ridå.

Brodern

Berättaren kan kanske inte beskyllas för adekvat kausalitet, men nu börjar det att närma sig.

Östen hade två äldre bröder och en syster, där han själv var ett så kallat sladdbarn.

Storebror Thore Warnerbring jobbade som utredande polis på Våldshoteln i Malmö.

Jag minns honom som butter och att han alltid bar pistol. Anledningen till beväpningen var att han blivit hotad av den våldsamme psykopaten "Tuffe Sven", som fick många patrullerande konstuplar att få skrämshicka. Galningen sprang på en likasinnad kallad "Slaktaren" och hans kniv, och om jag inte missminner mig förklarade "slaktarens" advokat vid rättegången att "Tuffe Sven" sprang på slaktaren och hans kniv – åtta gånger. Så kan det gå.

Thore var politiskt aktiv och slutade vid polisen i förtid.

Östen

Äntligen till Östen, denne folkkäre "Anton Tajner", som han själv uttryckte det och jazzviritous!

Följande stycken är hämtade av kvällsjournalisten Christer Borgs utmärkta biografi.

"Östen gjorde sin scendebut redan som 3-åring, då han spela spiskroksvalsen på munspel på polisens julfest på Moriskan i Malmö Folkets park. Gaget var en extra gottepåse."

Östens mor menade att sonen fått

Östens far Otto som polis.

Östens bror Thore som polis.

Östen Warnerbring.

Foto Privat

Dottern Lena-Maria Warnerbring.

sin sprallighet av sin far, fast fadern hade ett yrke som inte direkt inbjöd till muntrationer. Men privat var han en mycket glad och livad människa.

Som liten drömde Östen om att bli polis som far och storebror. MEN i 10-årsåldern fick han glasögon och så sprack den drömmen.

Otto som polis

Otto var alltså poliskonstapel och körde Malmö stads erkänt livsfarliga polispike, i folkmun, kallad "Svarta Maja". Bilen var livsfarlig eftersom den ofta välte vid vänstersvängar. Detta inträffade nästan varje gång Otto skulle hämta upp fyllerister på Möllevångstorget.

Braket när piketen gick i gatan kunde höras ända upp till Bergsgatan 38, där familjen bodde. "Mor, nu välte far med piketen", skrek den lille Östen och sprang fram till fönstret för att titta.

Östen och musiken

"Östen bara sidder po rummet och tu-

dar." Så beklagade sig fadern inför sina kollegor. Fast innerst inne kände han sig säkert stolt över sin musikbegåvade son.

Under en tid i början på 50-talet spelade Östen med i Dan Broströms orkester och Dan jobbade som polis i Malmö.

Östens dotter Lena-Maria Warnerbring berättar, att Östen hade två önskningar strax innan han dog.

Att Henke Larsson skulle bli tränare för Helsingborgs IF och att Lena-Maria skulle jobba hos polisen. Båda önskningarna slog in. Henke blev tränare för HIF i november 2014.

Lena-Maria jobbar i receptionen hos polisen i Ängelholm och säger, att det är det bästa jobb hon haft, vilket säkert skulle glatt Östen.

Östen, född 1934, hittades död på sitt hotellrum på Gran Canaria 19 januari 2006.

Per Jystrand

mindes och sammanställde

Polisens Packard från 1939 även kallad Svarta Maja på Polismuséet i Stockholm. Foto: Noomi Riedel

Östens liv i ord och bild

Östen Warnerbring (1934-2006) var en underhållare i ordets rätta bemärkelse. En sann entertainer. Eller Anton Tajner, som Östen förskämskade begreppet. Sångare och musikanter, kompositör och textförfattare, showman, spexare och programledare i både radio och TV. Den här boken skildrar Östens långa och framgångsrika karriär: från de första trevande försöken på Malmös jazzklubbar, via folkparksscener, krogstrader och visturnéer, sjukdomar och återkomster, och fram till slutet en januarmorgon 2006, ensam på ett hotellrum på Gran Canaria.

Förlag: Kira förlag

ISBN: 978-91-8787-507-6

Författare: Christer Borg

Antal sidor: 290

Utgiven: december 2015

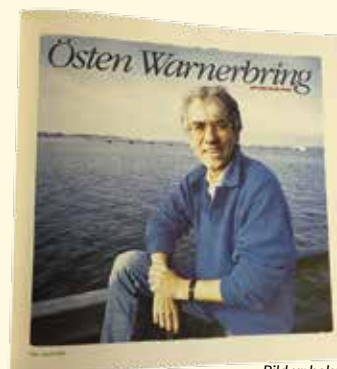

Bild ur boken

En Malmöbaserad LP som jag gjorde till min hemstad eftersom jag under åren skrivit en hel del material med mitt Malmö i tankarna. /Östen

Uffe tackade för sig

Ulf Nordborg, f.d. sekreterare i MPG

I juni månad var det tid för ännu en avtackning av en av MPG styrelsens veteraner. "Den ständige sekreteraren" Ulf Nordborg har lämnat styrelsen efter många års förtjänstfullt arbete och vad var väl bättre än att traditionen trogen ha avtackningen på Flotten i Malmö.

Malin Löfström Nord hade som vanligt ombesörjt förtäringen i form av en tallrik kallskuret från restaurangen Di Penco som samtliga med välbehag lät sig smaka av och till detta blandade drycker som borgade för en trevlig afton på Malmös kanaler. I år var det den sena turen som var bokad och som är ca 1 timme förlängd och innehåller ett stopp bakom Mölleplatsen med dans på brygga. Klockan 20.00 la flotten ut och de närmsta tre timmarna innehöll allt det som gör en sådan tur till en minnesvärd kväll. God mat och dryck, trevligt sällskap, god stämning, sommar och sol även om kvällskylan smög sig på innan båten var i hamn igen.

Årets uppslutning var god och i år var även Annika och Magnus från Mediahuset inbjudna. Annika och Magnus är de som rent faktiskt ser till att alla de artiklar och foton som ni skickar in, så småningom hamnar på rätt plats i tidningen innan den trycks.

Huvudpersonen själv njöt av turen och i halvtid tog ordföranden Stefan Sintéus till orda och tackade och berömde Ulf för allt det som denne medverkat till och utfört i MPG:s namn och anda. Något som övriga under ju-

Ulf Nordborg avtackas av ordförande Stefan Sintéus.

Foto: Lars Mahler

bel och applåder höll med om. Under hemresan lade vi till under en halvtimme vid Mölleplatsen där den som ville kunde få upp värmen med dans på brygga. Knappt tre timmar går fort när man har trevligt och strax innan 23.00 fälldes landgången ut igen vid Södertull och samtliga gick i land. Åldersspannet i gruppen sträckte sig från ca 30-60 år

vilket först blev markant när en del av "de unga" fortsatte kvällen på något nytt ställe medan vi "lite äldre" var glada att vi fick lift hem.

Tack till samtliga för en mycket trevlig kväll med många härliga skratt och god stämning.

*Text o foto:
Helén och Lars Mahler*

MPGI-Tourens KM 2016

Fredagen den 19/8 var det så åter dags att kora MPGIs klubbmästare i golf. Som vanligt stod Rönnebäcks GK, Masters Course som arena. 36 hål slagtävling, inga maxantal utan bollen skall i hål. Minst antal slag på 36 spelade hål vinner helt enkelt.

Om det är spelformen eller 36 hål på samma dag som avskräcker är oklart. Oavsett vilket var endast 12 spelare anmälda till årets upplaga. Av dem kom 11 till start på morgonen efter ett sent återbud. Detta skall jämföras med att MPGI-touren i år snittat en bra bit över 20 deltagare per tävling.

De tappra 11 möttes av en Masters Course från sin allra bästa sida. Välklippta gräsmattor, vackert konturerade mellan de olika klippningarna, tjock ruff och snabba greener. Lägg till detta en skön temperatur på ca 20 grader och en nästan spöklikt vindstilla morgon. Upplagt för låga scorers, något som skulle visa sig bli sanning.

Rond 1, första start 07:30.

I år hade tävlingsledningen valt att starta spelarna i handicapordning för att alla skulle få ungefär lika lång paus mellan varven. Det är dessutom roligare att fightas med de som har ungefär samma handicap. Efter avslutad rond kunde några fantastiska resultat konstateras. Hemmaspelaren Paul Johnsson hade gått banan på 76 slag, dvs. 4 slag över banans par och därmed 6 slag

bättre än sitt handicap. Ledningen blev hela 8 slag ner till tvåan Jonas Lander på 84 och ytterligare 2 slag ner till en trio spelare.

Netto var Paul dock bara tvåa efter första rondan. Stefan Svenssons 86 slag var nämligen 7 slag bättre än sitt handicap. Även Christian xxxxxxxx och Anders Nilsson gick bättre än sina respektive handicap. 4 handicapsänkningar på 11 starter, verkligen inte illa!

Lunch

Till lunch serverade restaurangen fläsknoisetter med klyftpotatis och bearnaisesås. Kanske egentligen inte den optimala maten mellan två varv golf men det smakade i alla fall helt ok.

Rond 2

Dags för avgörande. Både vind och solen hade tilltagit i styrka, men fortfarande riktigt bra förhållanden. Start efter resultat på förmiddagen. Ledarbollen bestod av Paul Jonsson 76, Jonas Lander 84 och Christian xxxxxxxx 86. De båda sistnämnda hade för avsikt att sätta lite press på ledande Palle, men han visade sig vara alldeles för stabil denna dag. Hans 80 slag på eftermiddagen gav ett sammanlagt resultat på 156 slag, en jordskredsseger. Segermarginalen blev hela 13 slag före tappert kämpande Henke Stenberg som spelade upp sig något på eftermiddagen med en 82-runda, sammanlagt 169

slag. Anders Nilsson blev trea på 173 slag med två jämna rundor på 86+87.

Under tacktalet berättade Paul att han på grund av en lillfingerskada tvingats byta sin fattning om klubborna till ett så kallat baseball-grepp. Detta fungerade tydligen över förväntan, och det är föga troligt att han någonsin kommer byta tillbaka igen.

Nettoklassens ledare Stefan Svensson gjorde ytterligare en kanonrunda på eftermiddagen och vann till slut denna klass på 133 slag, dvs. 11 slag bättre än sitt handicap och en sammanlagd handicapsänkning från 16,7 till 14,3. Paul var inte långt efter med sina 136 och Anders Nilsson blev trea även i denna klass, 143 slag.

Medaljörerna i Nettoklassen var även flitigt förekommande i de båda sidotävlingarna på eftermiddagen. Anders "Pinnen" Nilsson var den som lyckades vinna närmast pintävlingen på hål 3, endast 61 cm från hålet. Stefan Svensson lyckades, till skillnad från de flesta andra, med bedriften att hålla kvar sin drive på 13:e hålets sluttande fairway och vann därmed längsta-drive tävlingen.

Tävlingsledningen passar på att tacka alla deltagare för en fantastiskt trevlig dag på golfbanan och riktar ett stort grattis till nya klubbmästaren Paul. Nya tag nästa år, förhoppningsvis med fler deltagare!

/Christian

Vinnaren Paul Johnsson (till höger) gratuleras av Peter Dahlqvist.

Ännu en seger för Malmös innebandyherrar

Innebandy, polis-SM, vintern 2015 i Varberg

En kall höstdag påbörjade vi resan norrut på E6:an med den vackra kurorten Varberg som destination. Med i bagaget fanns förutom innebandyklubbor en känsla av ödmjuk övertygelse om att SM-bucklan skulle följa med ner till Malmö. Samma övertygelse fanns när vi åkte upp till Västerås 2014, men trots att vi den gången troligtvis hade det bästa laget, spelade vi som ett lag som inte förtjänade en pallplats. Alltså hade vi samma starka lag på pappret, men nu kombinerade vi det med att också kollektivt förstå att vi inte bara kunde ställa in skorna och hoppas att det skulle lösa sig.

Första matchen mot Halland

Första matchen stod värdlaget Halland för motståndet. Som vanligt andades vårt spel initialt en viss spänd försiktighet. Oftast hälsosam i en öppningsmatch, men den gjorde oss som så många gånger innan lite trevande och försiktiga, vilket gav "underdoggen" Halland en gnista som var onödig att bjuda på. Denna gnista ledde till att Halland tog ledningen med ett mål, och att det hälsosamma försiktiga inledningsspelet övergick i en krampaktig nervositet. Dock lyckades vi att hålla nerverna under kontroll och tog över mer och mer av spelet, vilket resulterade i kvitteringen och även ett antal mål efter det. 9-3 till Malmö blev slutresultatet och vi fick en välbehövlig muskelavslappnad injektion av självförtroende i vårt spel.

Andra matchen mot Gävle

Injektionen kom väl till användning då nästa motståndare var Gävle. En motståndare som vi haft "problem" med många gånger tidigare. Inledningen av matchen karaktäriserades av hårt fysiskt spel, men där vi försökte spela mer teknisk innebandy än Gävle. Trots att det var jämnt lyckades jag få in en boll i första perioden, och därefter ökade Atilla Vysenrad ledningen till 2-0. Spelet fortsatte vara jämnt, och en bit in i andra perioden reducerade Gävle. Vi fick sedan straff i samband med ett friläge, men trots en bra lagd straff av Timmy Jeppsson, lyckades målvakten hålla bollen på rätt sida mållinjen. Gävle pressade på och vi slog i från oss, och lyckades hålla ledningen ända till slutsignalen. En viktig faktor i detta var en storspelande Jerker Olsson i målet som återigen visade att gammal var äldst.

Med två vinster kunde vi sedan koppla av under en trevlig bankett med vetskap om att Stockholm väntade morgonen efter i semifinalen.

Semifinal mot Stockholm

Stockholm, som alltid är en guldaspirant, startade starkt och inledde med att ta ledningen med 1-0. Trots detta kände vi att vi hade "häng" och att vi var det bättre laget. Det gällde att inte vilja för mycket, utan att ha tilltro till vårt spel och

Malmö, vinnare i SM i Innebandy 2015.

låta bollen rulla. Mycket riktigt kvitterade vi och då kändes det som om vi fick rejält med vind i seglen. Stockholm saknade en del viktiga spelare, och det märktes av allteftersom matchen fortlöpte. Vi var mycket starka i försvarsspelet och kombinerade det med ett farligt offensivt spel, vilket resulterade i en 2-1 ledning. Sedan var det som om luften gick ur stockholmarna, plus att vi spelade ut vårt spel ordentligt, och lyckades sätta ytterligare fem mål vilket gjorde slutresultatet i semifinalen till 7-1 i Malmös favör. Det märktes att Stockholm var decimerade, men detta ska inte ta hedern från att vi gjorde en mycket bra match. Tråkigt i semifinalen var att målvakten Jerker Olsson skadade sig i ryggen, men ersattes av en mycket kapabel och duglig Christian Hjortsberg.

Final

I finalen väntade Göteborg. Matchen började trevande, men ganska snabbt tog vi ledningen med 1-0. Innan första perioden var slut hade vi ökat på till 4-0, och luften hade gått ur de annars så glada göteborgarna. När vi sedan gjorde 6-0 kände vi att SM-bucklan var på väg åt rätt håll, nämligen söderut. Andrafemman blommade verkligen ut i denna match, och deras offensiv lossnade rejält, vilket innebar att de stod för majoriteten av målen. I slutet lyckades Göteborg få in ett tröstmål, men i gengäld utökade vi finalvinsten till 10-1. Det som fick segervärmen att ljumna var att Pontus Nilsson skadade sitt knä när det var cirka 2,5 minuter kvar, och fick åka till Varbergs akutmottagning istället för att fira SM-guldet.

SM-bucklan var återigen vår, och hela laget förtjänar en stor eloge för ett mycket väl genomfört mästerskap, från början till slut. Ett extra plus utgår till målvakts-Jerker som spikade igen målet fram till sin skada, och även till målvakts-Christian som fick ta över och gjorde jobbet minst lika bra!

Väl mött i Blekinge hösten 2016!

/Jerker Olofsson

Racereportage Göteborgsvarvet 2016

37:e upplagan av Göteborgsvarvet,
maj 2016

Detta var det värsta jag gjort!

Jag har sprungit både halvmaror och maraton förut, därtill gjort en Iron Man. Men jag har aldrig haft så ont som efter att jag sprungit i mål på Göteborgsvarvet i år.

Nytt pers? Knappast, långt ifrån.

Skadad? Nej, inte ens ett skavsår.

Sjuk? I wish (då kunde man ha avböjt start med heder i behåll).

Men låt mig ta det från början. Redan 2 kilometer efter startskottet kände jag att det här skulle bli ett tufft lopp. Andhämtningen var tyngre än vanligt, benen rullade inte som de skulle och antalet omsprungna var lätträknade.

Göteborgsvarvet – En folkfest

Men det var en fin dag, solen sken, folk var ute och hejade på oss löpare medan man sprang genom Slottsskogen och Majorna. Säger vad man vill men Göteborgsvarvet är en folkfest.

Sen kommer den första uppförsbacken – Älvsborgsbron. Vinden ligger fri från havet och jobbar emot en liksom backen. Sen är det nerför men känslan finns inte där att kunna nyttja de snabba fötterna i nedförsbacken. Sen är det in i Eriksbergs nybyggda kvarter. Folk-

festen fortsätter, två killar skålar åt mig med sina ölburkar men jag får hålla mig till vatten så länge.

Fick kämpa

Börjar närma mig milstrecket, bara hälften kvar. Börjar känna tröttheten komma. Verkligen? Trött? Efter en mil? Så här trött är jag inte ens efter att ha sprungit ett millopp i full fart. Börjar jag inte få lite ont i knät också? Inbillning eller skada på gång. Fortsätter det så får jag bryta, tänker inte skada mig för detta.

Hårdrocksband, gospelkörare, två killar med synt sen hör man dragspel och någon gammal Taubevisa om dans ute i

inbillning alltså. Avenyn lutar lätt upp för, försöker le och springa snyggt för alla som står längs med och hejar och tittar. Inser att vad jag än kunde hoppas på som sluttid så är det över, nu handlar det bara om att ta sig i mål om jag så ska krypa sista biten. Antalet som springer om mig är fler. Startar man långt fram (Team Guld, start för poliser och brandmän) så är det nödgat att finnas snabba personer som startar efter en och kommer ikapp.

Målgång närmar sig

Sista kilometrarna går på ren vilja. På upploppet, som är inne på Slottsskogsvallen, försöker jag spurta för syns skull men benen orkar inte. Jag stapplar i mål och det är över.

1:51:32 blev sluttiden, långt från de 1:25 jag skulle springa på. Men med obefintlig träning detta halvår och två månader sen senaste löppassen så får väl detta ändå ses som godkänt. När jag sätter

mig ner senare på kvällen och tar en kall öl så tänker jag att det är godkänt... och nästa år då jäklar.

Christoffer Andersson

Fotnot: Christoffer fick en dotter i februari och blev tvungen att prioritera bort träningen av privata skäl.

GÖTEBORGS VARVET

skärgården. Inte som en dans men jag tar mig över Götaälvbron och är nu i Göteborgs city. Känner att löpstilen är hopsunken, kom igen nu rak i ryggen, ut med bröstet och låt benen jobba. Lyckönskande.

Börjar närma mig Avenyn, bara 3-4 kilometer kvar. Tempot är lägre än vid start men knät har slutat göra ont, bara

J.F HANSSON – Ny skånsk spänningsförfattare som har skrivit en riktig bladvändare till debut.

EFTER TIO ÅRS ARBETE

BLEV DRÖMMEN ATT GE UT
EN EGEN BOK ÄNTLIGEN VERKLIGHET.

FÖR TRE ÅR SEDAN BESTÄMDE SIG JOHN FREDRIK HANSSON FÖR ATT LÄGGA SIN REKLAMBYRÅ PÅ IS OCH SATSA ALLT PÅ DRÖMMEN OM ATT SKRIVA EN BOK. NU ÄR DEBUTEN HÄR. SPÄNNINGSROMANEN OSYNLIG MAKT ÄR DEN INLEDANDE BOKEN I TRILOGIN BLODBANDSKRÖNIKAN OM DEN TIDIGARE ELITSOLDATEN OCH KRIMINALPOLISEN MARCUS ERIKSSON.

– Jag har levt med min berättelse och karaktärerna i den under väldigt lång tid, dygnet runt. Det är enormt spännande att äntligen låta resten av världen få ta del av boken.

Osynlig Makt är inspirerad av historiska och nutida händelser och utspelar sig bland annat i Trelleborg, Beddingestrand, Malmö, Örebro och Karlskoga. Det finns kopplingar till såväl Tycho Brahe och Alfred Nobel som Estoniakatastrofen, händelser som vävs samman till en berättelse i högt tempo om ett dolt maktspel i den yttersta samhällseliten. I centrum står Marcus Eriksson som har drabbats av flera tragedier. När han börjar gräva i sitt förflutna står det snart klart att allt inte är vad det först ser ut att vara. Händelserna i hans liv tycks vara en del av den

okända och farliga maktkonstellationens spel. Idén till boken fick Fredrik för snart tio år sedan. Han har sedan dess lagt ner ett omfattande researcharbete och vässat sitt skrivande. För tre år sedan bestämde han sig för att satsa hundra procent på bokprojektet och pausade då sin reklamverksamhet. Han hyrde ett hus i Beddingestrand, intill havet utanför Trelleborg, och började skriva på heltid.

– Det var läskigt att lämna en stabil ekonomisk tillvaro och kasta sig ut i tomma intet. Många nätter undrade jag vad höll på med och var osäker på om det överhuvudtaget skulle bli en bok. Men samtidigt... den här drömmen var så stark att jag bara var tvungen att ge den en ärlig chans och våga satsa allt.

Foto: Anders Wejheden

J.F. Hansson är född 1971 i Trelleborg. Han har arbetat i 18 år som kreatör i reklambranschen men kombinerar nu sitt skrivande och sin reklamverksamhet med att vara personlig assistent.

Osynlig Makt ges ut på eget förlag och finns att köpa på Bokus, Adlibris eller på www.jfhansson.se. Det går även att köpa eller beställa den hos de flesta bokhandlare runt om i Skåne. Fråga personalen.

Om du blir mer nyfiken på J.F. Hansson och vill träffa honom, så håll ögonen öppna för han kommer under hösten dyka upp i olika tillställningar och events. Bland annat kommer han att finnas på Akademibokhandeln i Landskrona, under kulturnatten den 14:e oktober för boksignering.

BOKTIPSET!

Titel: Osynlig makt

Författare: J.F. Hansson

Förlag: Krämm Kommunikation

www.jfhansson.se

ISBN: 9789198314502

OM BOKEN:

Marcus Eriksson – f.d. elitsoldat i Afghanistan och kriminalpolis i Malmö – lider av posttraumatiska stressyndrom. Hans liv har hittills varit ett rent helvete. När det äntligen ljusnar får han ett makabert hotbrev, som leder till att hans vänner och tidigare poliskollegor, Peter och Sara, startar en privat utredning. Medan de gräver i Marcus förflutna upptäcker de att allt inte är vad det först ser ut att vara. Snart framträder en bild av en maktkonstellation med en agenda och historik som är långt mer skrämmande än vad de kunnat ana. De inser att de inte kan lita på någon, att fienden finns mitt bland dem.

Rapport från boulese

Om allt fungerar så skall ni ha 2 foto att titta på. Fotot till höger visar polismästaren tillsammans med Eva-Christine Winqvist och Donald Nilsson och bilden är ifrån vårträffen 2016. Dessa 3 personer har precis vunnit "Billberg Cup", en tävling till minne av Göran Billberg som var en av personerna som startade boulessektionen.

Nu är de ju inte så här glada enbart för att de fick lite kattmat utan de är ju även glada för att de slog ut undertecknad och hans lag och så gick ju jag omkring och surade nedanför (ej i bild som tur är).

När det gäller själva bakgrundsbilden så är den ifrån vårträffen 2015 och här ser vi Eva-Lena Månsson kasta ut klotet, bakom henne ser vi Hans Hammarstedt och sedan ser vi Lena Persson (ett klot i vardera hand och ett rosa band som handlar om cancer på bröstet), vidare ser vi Ann Margret Cruce och Kent Jakobsson.

Nu undrar ni varför jag tog med denna bild. 2015 blev Lena Perssons sista år som aktiv spelare. 2016 meddelar Lena att hon drabbats av cancer. I juni 2016 så är jag och hälsar på henne hemma i hennes hus och då är hon lika glad och pigg som hon alltid varit. Hon vet ju att hon har cancer, men har då inte gett upp hoppet helt. Ett par månader efter jag besökte henne är hon borta och avliden. Helt otroligt. Lena hann precis att gå i pension.

Vi skall alltid minnas Lena som den glada och pigga och positiva person hon var.

I övrigt så börjar vi närma oss slutet på seriespelet i Pildammarna och hur det går där får vi återkomma till.

2 personer har meddelat att de under 2017 vill vara med i vår lilla grupp och detta är Rolf Wikström och Per Robertz och vi hälsar dem välkomna.

Igår hade vi höstträff hemma hos Tommy och jag kan ju inte låta bli att meddela att jag och Christer Kiander (mer känd som Christer Skog) vann tävlingen.

Tyvärr måste jag meddela att min sista dag på jobbet är 30/9 och därefter går jag i pension och därför blir nog detta mitt sista reportage eftersom jag inte har dator hemma (inte ens en gammal Halda skrivmaskin). Jag har ingen telefon (får kanske behålla min tjänstetelefon som dock är från 1800 talet utan dator) och jag bor ute i urskogen utan belysning.

Vid datorn Jan Ohlin

ktionen

En bild bakifrån vid Ankaret.

Polisens Musikkår Region Syd

Redan höst?

Polisens Musikkår Region Syd. Gud vilket långt namn också en så kort sommar. Det är många år sen vi hade en sån sommar säger många av de äldre i musikkåren.

I förr numret av tidningen fick jag skriva om framtiden men det var en bra

reklam för det fanns många från Sverige som hälsade på oss när vi spelade både vid Ankaret i Nyhavn och på Bakken i Köpenhamn.

I brännande het vårsommar åkte vi till Köpenhamn den 4 juni. Det var nästan en olidlig värme och musikanterna undrade om vi skulle spela med jacka

eller i kortärmat. Då hördes en röst bakifrån som undrade om vi inte kunde spela i shorts. Men så roligt fick vi inte ha.

Konsert i Danmark

Vår dirigent Kjell Olsson var nog våstast för innan vi börjat spela såg det

Christina Hängsel och Annika Pennanen.

Kerstin Lindmark spelar Stranger on the shore.

Fr.v Jan-Tore Ståhl, Lena Nilsson och Christer Corlin.

Arne Nerius.

ut som han duschat med kläderna på. Revydays av Jerry Högstedt blev en fin inledning. Svenskare än så kan man inte starta en konsert i Köpenhamn och gud vad det fotograferades. Jag tror det fanns folk från hela världen. Redan på den tiden när det gick båtar till Köpenhamn så hamnade man i Nyhavn. Hans Christian Lumbye har alltid varit den störste i Danmark. Tänk bara på Champangegalopp och signaturmelodin till TV-programmet "på spåret" som heter Jernbanegalopp men det är inte alltid att man tänker på den flicka han blev kär i som var från Malmö. Britta Rydberg hette hon

och var sötare än alla danska piger han träffat under sin ungdom. Kärlek uppstod och precis som han alltid brukade göra så komponerade han en melodi till henne och den fick namnet Britta-polka och den måste vi bjuda vädlandet på.

Det brukar alltid komma en liten vakt parad som går ner till slottet för vaktombyte och många av danskarna stod säkert och väntade på dom men inte kom där nån vakt parad så vi spelade en av de svenskaste marscher som finns – Svensk Flygarmarsch av en av de fem marschkungarna vi haft i landet. Viktor Widqvist, Åke Dohlin, Sam

Rydberg, Per Grundström och Helge Damberg som skrivit klassikern Svensk Flygaremarsch.

Ankaret, som finns vid Nyhavn, är ett minnesmärke och ett nationalmonument och hedrar 1 700 soldater som stupade under andra världskriget.

Bläsemusikens dag

Efter en timme i gassande sol avslutade musikkåren konserten och åkte till Bakken, där det var Bläsemusikens dag. En gång om året inbjudes orkestrar från hela norden att medverka och från Sverige kom både Trelleborgs musikkår och Polisens Musikkår Region Syd.

Trombonisterna Sven Arnberg och Gert Andersson.

Ulf Korman och Åke Gustafsson på 2:a klarinetten.

Emil Lindholm på horn.

Göran Andersson.

Närbild av Sven-Erik Gustavsson djupt koncentrerad.

En del av den musik vi spelat innan i Nyhavn, fick vi höra Kerstin Lindmark, som solist på klarinett, genomföra "Strangers on the Shore". Vackert, vackert, inte ett öga var torrt. När sen Göran Andersson tog fram sin trumpet och spelade "Torna il Sorriento" då storgret publiken. Det var kanske att ta i, men det var så tjustigt att man tappade helt fattningen. Det påminde om Harry James på sin tid. Och fortfarande i full sol.

Sveriges Nationaldag.

I år var Stortorget i Malmö inte sig likt. Rådhuset står inför en ombyggnad och man har klätt den med en väv så det tar tid att fatta att man inte ser rådhuset utan en utanpåliggande väv. Snyggt och värdigt tycker jag som är född och upp-vuxen i Malmö.

Kent Andersson, läste talet. Men innan dess hade först Polisens Musikkår Region Syd underhållit, liksom musikklasserna från Bergaskolan, under ledning av Ingrid Runhage Höjer som fick hjälp av Berndt Hamarlund på gitarr.

Kommande spelningar

Tillsammans med Polisens kör Region Syd blir det julkonsert i både Korsbackakyrkan i Kävlinge och S:t Johanneskyrkan i Malmö innan det blir vårkonsert med Gunhild Carling och Rickard Söderberg på Malmö Live den 12 mars. Det verkar vara långt dit men nu är sommaren över och det blir höst, vinter och så är våren här igen. Polisens

Musikkår kommer att sälja biljetter till konserten den 12 mars.

Ring Kjell-Arne Friberg:
tel. 0413-17154

Musikkåren vill tacka alla som skänkt uniformer men vi tar gärna emot fler uniformer. Ring Leif Hallberg:
tel. 0705-65 23 89.

Skriven av Kjell-Arne Friberg vid datorn

**MALMÖ
LIVE
KONSERTHUS**

POLISENS KÖR POLISENS MUSIKKÅR

Dirigenter Sasa Krstic och Kjell Olsson

**Gunhild
Carling**

**Rickard
Söderberg**

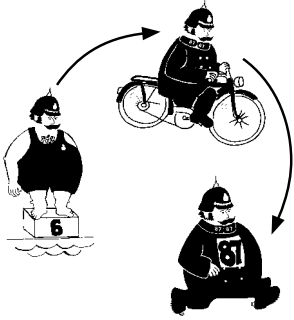

**Konsert
Malmö Live**
12 mars 2017 kl 16.00
Info: www.polismusik.se

Biljetter säljes på kundcenter Malmö Live
tel. 040 - 34 35 00
<http://Malmölive.se>

MPGI's klubbmästerskap i triathlon 12 juni 2016

För första gången på länge höll motionssektionen inom MPGI klubbmästerskap i triathlon. Distansen var motionssprint som täcker 400 m simning, 20 km cykling och 5 km löpning och företogs under Helsingborg triathlon. Uppdelning i dam respektive herrklass var tanken men vi saknade damer att mönstra på.

Deltagandet var kanske inte mangrant efter diverse frånfäll; elaka tungor skulle rentav kunna kalla det en uppgörelse mellan "the best of what's left of the rest".

Men oaktat startfältets storlek skulle en klubbmästare koras... Det blev till slut en triss bestående av eder under-teknad samt golfsvingande järnmannen Jens Wahlman och på moralisk grund såsom vid årets inledande alltjämt MP-GI-medlem allas vår motormouth Joakim Jönsson.

Uppladdning och förberedelser skedde i strålande väder, rentav optimala för triathlon skulle vi faktiskt kunna slå fast. 17-18 grader i luften och nära detsamma i vattnet när solen sken över Helsingborgs vackra stränder. Valet föll på Helsingborg som nystartad tävling och placeringen av tävlingsområdet vid strandpromenaden var lika bildskön som den var njutbar.

Simningen som sparkade igång det hela blev något förlängd och av de avsedda 400 m kan vi lugnt konstatera att vi fick mer än vad vi betalade för. Någonstans uppåt 650-700m badades igenom av neoprentäckta sälmagar och först upp ur vattnet var Jönsson – en numer f.d. kollega – i ledningen således! Kort därefter följde Wahlman medan Dannestam gjorde det taktiska valet att lägga sig efter på simningen för att lättare kunna hitta cykeln i växlingsområdet.

Det föll sig så att alla herrarna befann sig i växlingsområdet samtidigt vid första transitionen till cykel. Först ut på asfalten var dock Jönsson i kraft av snabbsimmare och växlingsvirtuos. I inledningen av cyklingen drog Jönsson ifrån lite medan Dannestam hade kännning på Wahlman men kunde omvandla den kännningen till omkörning efter några kilometer. Jönsson nosades upp och bitvis låg de tre herrarna efter varandra. Jönsson/Dannestam skiftade över ett halvdussin gånger den interna ledningen men Jönsson kunde hålla undan och även om Dannestam och Wahlman knaprat i varsin knapp minut var ställningen alltjämt Jönsson-Dannestam-Wahlman vid övergången till löpning.

Och även där bevistade herrarna gemensamt växlingsområdet. Hade det varit en OS-uppgörelse skulle kommentatorerna varit lyriska över den makalöst jämna striden!

Så följde löpningen, den som allt som oftast skiljer agnarna från vetet och bara några meter in på löpslingan hanns Jönsson upp av Dannestam som övertog ledningen och utökade till mer än marginell ledning som hölls ända in i mål. Dock visade det sig att statligt anställda har sina företrädare framför privatditen och Wahlman kunde innan halva löpningen avancera till en andraplats och skapa en säker distans och säkra silvret.

De facila tiderna blev 1:15:26, 1:17:36 och 1:19:28, är det någon som slår det nästa år?

/Karl Dannestam

Malmö Polismäns Pensionärssällskap på utflykt

Årets traditionella bussutflykt gick till Roskilde och Danmark

Resan mönstrade 35 glada och förväntansfulla resenärer, som hämtades upp vid Stadsteatern i Malmö. Det var en strålande sol den vackra vårdag i maj, som förgyllde resan och stegrade glädjen, att återse många goa kolleger från aktiva tiden inom poliskåren.

Klockan 09.30 vid brofästet i Malmö, passade vår ordförande Leif Andersson på, att hälsa alla resenärer välkomna. Han framförde sitt varma tack till arrangörerna; Per Jystrand, Winn Wallström och Anders Nord.

Per Jystrand tog vid och berättade om resan och dagens program, samt avslutade föredömligt och stämningshöjande med den danska snapsvisan "den lille mand med den røe næse". En

GammelDansk skål hördes på sina håll.

Endast någon kilometer från brofästet i Danmark, stannade bussen vid Conradis Steakhouse. Nu var det tid för frukost eller "morronmad" som det heter på danska. Under frukosten diskuterades livligt polisens pågående omorganisation. Många pensionärer var ingående uppdaterade i händelseutvecklingen och kunde informera om, att stämningen inom kåren kanske inte var på topp just nu.

Bussresan fortsatte till Roskilde och ett inledande besök i den anrika domkyrkan. En fantastisk byggnad med hela Danmarks historia. Samtliga regenter har sen medeltiden blivit begravda i kyrkan. Den första namnkunniga regen-

ten var Harald Blåtand, som begravdes här år 986! och den senaste var Frederik IX (9) 1972. Frederik var som bekant gift med svenska Ingrid.

Besöket i kyrkan var stämnings- och andaktsfullt, men efter besöket lättades stämningen upp med följande, men ändå kanske passande anekdoter.

I en by i Skåne var det begravning av hela byns gunstling och spelevink. Prästen lovordade honom och berättade hur omtyckt han var, men sa prästen "tyvärr var han inte så ofta i kyrkan, ja nästan aldrig". En kamrat reste sig upp i bänkraden och sa "hade vi inte burit honom hit idag, hade han inte varit här nu heller!"

I en annan by hade ett par problem, ef-

Förväntansfulla polispensionärer stiger av bussen vid Roskilde domkyrka.

Foto: Lars-Erik Karlsson

tersom det inte blev till några barn. Dom gick till prästen för rådgivning. Prästen rådde maken åka till Rom och tända ett ljus i Peterskyrkan. Maken gjorde som sagt och nu avlades barn på löpande band. Efter tolfte barnet anade prästen oråd och gjorde ett hembesök. Prästen ville tala med maken, men han var inte hemma. På fråga uppgav hustrun: "han har åkt till Rom för att släcka det där förbannade ljuset!"

Nog om präster och kyrkor, nu väntade en Vikingalunch på Café Knarr invid Vikingamuséet i Roskilde. Där intogs en delikat lunch med buffé och smårätter. Under måltiden gavs och togs med åtskilliga gamla polisminnen från flydda tider.

Mätta och belättna intogs Vikingamuséet. En fantastisk revy av Vikingskepp och Vikingarnas leverne för mer än 1 000 år sedan. Skeppen hade likt vårt eget Vasaskepp bärgats från havets botten, strax utanför Roskilde.

Efter besöket var det dags för hemresa. Arrangörerna hade på hemresan lagt in ett tillfället stopp på Bottle Shop och tack vare detta så kom garanterat ingen tomhänt hem.

Vid datorn
Lars-Erik Karlsson

Erik Mossfelt studerar Vikingarnas verktyg.

Foto: Lars-Erik Karlsson

Vikingaskeppet "Havhingsten".

Foto: Lars-Erik Karlsson

Årets Polis-SM i golf

Årets polis-SM i golf avgjordes på den vackra resorten Ekerum, beläget på västra sidan av Öland, en dryg mil söder om Borgholm. Tävligen avgjordes den 1-2 september. Som brukligt ges alla tävlande också möjligheten att dagen innan tävlingsstart spela ett så kallat "inspelsvarv", där man utan tävlingskrav spelar en runda på tävlingsbanan. Detta för att man ska få möjlighet att se banan i "skarpt läge" och lära känna denna. Allt för att man ska kunna memorera var någonstans man t.ex. bör försöka placera sina utslag. För de flesta av oss stannar detta dock enbart vid teorin/tanken, då många av oss är betydligt bättre på att se möjligheterna på banan än att rent praktiskt även ta tillvara på dessa möjligheterna. Ursäkterna till varför teori och praktik inte alltid går ihop på golfbanan är många. Oftast är det fel på material, klubbor, bollar, peggar etc, eller så kan det röra sig om hastigt uppkomna, synnerligen lokala, kastvindar, som gör att utslaget

landar långt från den tänkta landningsytan. Även utan "dåliga" ursäkter genererar årets mästerskapsbana, Långe Jan, ofta betydligt högre scorer än många andra banor. Banan är dels längre än många andra och dessutom finns intill så gott som samtliga fairways, område som kallas för "waste areas".

Waste areas

Dessa område är en del av Ekerums nya, unika miljösatning. Man har sedan ett par år tillbaks grävt bort matjorden på ytorna bredvid fairway och då istället blottlagt den sand som funnits på Ekerum sedan urminnes tider. "Waste areas" är alltså som jättelika bunkrar, dock med hårdare packad sand än i traditionella bunkrar, som finns längs med så gott som hela bansträckningen. Alla som någon gång har provat på golf förstår då en del av svårigheten med denna bana, framförallt om man då inte alltid slår spikrakt och landar på fairway. Det kan bli många "bunkerslag" på Långe Jan.

Många skånska deltagare

MPGI hade detta år ett rekordhögst antal deltagare på SM. Av totalt 144 tävlande var hela 22 stycken representeranter från MPGI. Utöver det syntes i golfvrimlet andra Skåneansikten från bl.a. Lund, Trelleborg, Ystad och Eslöv, så skånskan hördes klinga lite varstans på banan.

Inspelsdagen

Åter till inspelsdagen. I samband med denna spelades en intern tävling bland MPGI:s deltagare, med enbart hedern och äran på spel. Vinnaren av denna tävling visade att det kan vara bättre att slå kort och rakt än långt och snett.. Inte för att jag själv är bitter, jag vet ju att jag slår både kort och snett. Denna runda gjorde oss samtliga påtagligt medvetna om vad ondulerade greener är. Långe Jan har stora greener och inte många av dessa var plana. Lutningarna är många och stora.

Efter inspelsrundan var det dags att

Golf är roligt.

inviga boendet. Vi inkvarterades i lägenheter med plats för 4 personer. Lägenheterna hade balkong eller terrass med västerutsikt med Kalmar sund och fastlandet 3 drivar bort. När alla duschat sina solsvedda kroppar ägnades resten av kvällen till samkväm med välkomstmiddag, bestående av Ekerums egna pizza. Pizzaugnen fick jobba på högvarv för att hinna tillfredsställa och mätta nästan 150 hungriga polisanställda.

Slag med en liten twist

Kvällens snackis efter inspelsvarvet

bjöd en MPGI-are för. Dennes inspel mot 18:e green resulterade i ett panikartat "fore" då man insåg att det toppade inspelet var på väg mot den välfyllda uteserveringen, en bra bit bakom green. Matgästerna duckade i skräck då bollen studsade på asfaltsgången mellan green och serveringen. Bollen fortsatte över huvudena på gästerna, in i husväggen bakom dem, ner på ett bord, vidare över asfaltsvägen tillbaks mot green, där den rullade ner för en slänt och vidare mot hål, för att slutligen stanna ett par meter från hålet.

Första kvällen

Efter pizza och uppsnack inför tävlingen avrundades kvällen med att en av deltagarna bjöd på underhållning med musik och sång. Kvällen avslutades för de flesta i god tid för att man skulle hinna få lite vila inför morgondagens tävling.

Tävlingsdag 1

Första tävlingsdagen inleddes med en så kallad shotgun-start. Detta innebär att samtliga deltagare placeras ut på banans 18 hål och startar vid samma

Glada vinnare: Lena, Stina och Lena.

Håkan trivs på Öland.

tidpunkt, som deklarerar med en hög smäll. 144 spelare ute samtidigt på banan innebär mycket väntan. I normalfall går en boll med fyra spelare runt en golfgrunda på mellan 4 och 5 timmar. Denna första tävlingsronden tog drygt 6 timmar att genomföra. Dock gick det ingen större nöd på oss spelare, eftersom vädergudarna var med oss. Knappt 20 grader och svag vind gjorde att den långa promenaden på banan var riktigt behaglig. Vädermässigt i alla fall.

Fördelen med shotgun-start är att alla spelare blir klara med sina rundor samtidigt. Detta innebär att alla fick möjlighet att efter rundan förbereda sig utan stress inför kvällens kamratmiddag.

Kamratmiddag

Denna avnjöts på samma ställe som middagen föregående kväll. Menyn var dock ändrad till en buffé med lokal, öländsk touch. Mycket mat och god mat. I samband med denna tillställning delades också lite priser ut. Huvudtävlingen var ju enbart halvvägs, så inga priser delades ut i denna. Dock fanns ett par deltävlingar i samband med inledande rundan. Priser delades ut i poängbogeys, längsta drive, närmst pinnen och i en lagtävling som spelades i 2-mannalag. Utöver dessa tävlingsklasser gick ett extra pris till en av deltagarna, tyvärr inte från MPGL, som lyckades med bedriften att göra ett hole-in-one på sin runda. Vissa av de övriga priserna plockades ut av MPGL-representanter. Stina Karlgrund drog iväg den

längsta driven bland alla deltagande kvinnor. Jens Wahlman blev 2:a av alla deltagare totalt vad gällde poängbogeys. Han gick runt första dagen på 35 poäng. Totala vinnaren hade 36. Dessutom blev det en 4:e-placering i lagtävlingen för Henrik och Mats Jönsson. Prisbordet var digert och ett antal nya golfklubbor och greenfee-biljetter delades ut.

Underhållningen för kvällen bjöd bl.a. före detta kollegan, Hasse Brontén, för. Han körde en halvtimmes stand-up, vilket drog ner många skratt. Efter honom intogs scenen av en lokal trubadur, som med en salig blandning av gammalt och nytt på sin repertoar fick med sig både allsång och folk på dansgolvet.

Finaldag

Sista dagen, finaldagen, startade alla klasser var för sig, samtliga med utslag på 1:ans tee. I varje klass startade man sedan i placeringsordning, med de som ledde efter första dagen som sist startande. Fördelen med att inte ha shotgun-start denna morgon var att det skiljde fyra timmar mellan de som startade först på morgonen och de som startade sist, vid lunchtid. Detta i sin tur innebär mindre trängsel i restaurangen och på drivingrangen. Dock blev rundan nästan ändå lika lång som föregående dag, inkluderat lite startför-sening på förmiddagen och det innebär också att de sista som "kom i mål" gjorde det en bra bit in på kvällen. När varje klass spelat färdigt utfördes prisut-

delning för just denna klass. Precis som under prisutdelningen föregående kväll så var prisbordet imponerande. Vinnaren i varje klass fick bl.a. ett presentkort för övernattnings för två på Ekerum, med ett värde av knappt 3500:-.

Bra placeringar

När samtliga klasser spelats klart kunde vi konstatera att MPGL ännu en gång hävdat sig väl i tävlingen. Segrare i sina respektive klasser blev Henrik och Sti-

Glada vinnare med Henrik i mitten.

Inga medaljer men vad gör det.

na Karlgrund. I klassen som vanns av Karlgrund gjorde MPGI dessutom rent hus eftersom Lena Boström och Lena Öbrink också placerade sig på prispallen som 2:a och 3:a. Framskjutna placeringar fick även Mats Hansson, som blev 4:a i sin klass och Helene Dagsberg som blev 6:a i sin klass.

Tyvärr lyckades undertecknad göra

sin högsta score på många år under tävlingens två rundor. Som nämnts tidigare finns många "dåliga" ursäkter. Min blir att fokus på denna artikel blev överordnad fokus på träffen på golfbollen. Detta ändras förhoppningsvis till nästa års SM. Falun var tilltänkta arrangörer, men har dragit sig ur och istället blir det eventuellt Jönköping

som tar över arrangörsrollen. Med årets fantastiska arrangemang har Kalmarpolisen och Ekerum lagt ribban högt inför kommande år. Ett stort tack till Kalmarpolisen och Ekerum och alla trevliga med och motspelare och vi säger på återseende till nästa år.

Vid tangenterna
Stefan Svensson

FINN FEM FEL

i samarbete med Mediahuset i Göteborg AB, www.mediahuset.se

Ringa in, på den översta bilden, de 5 detaljer som är borta.

Inskickat av:

.....
Förnamn

.....
Efternamn

.....
Gatuadress

.....
Postnummer och Ort

.....
E-post

Skicka in ert svar till:

Skånepolisen Sport & Fritid
c/o Mediahuset i Gbg AB, avd syd
Tågmästaregatan 7
233 43 Svedala

senast den 16 november 2016

Tävlingen är till för tidningen Skånepo-
lisen Sport & Fritids läsare. Om du vill
ha en hel tidning, går det bra att skicka
in en kopia av sidan.

Vinsten i denna tävlingen blir en bok,
som du kan läsa mer om på **sidan 11**,
där den presenteras.

Vinnarna och den rätta lösningen från förra numret:

1. Stina Klingborg
Malmö
2. Lennart Svensson
Åhus
3. Jörgen L. Lagergren
Lund

41 svar skickades in.

De tre vinnarna får varsin
bok. (bild till vänster)

